anna mulle pisut leibä mies
mõtles pik tie pisut leibä waene
piskust rikas ei paelust ja andis karule
kua tüki leibä karu sõi lewä ää tänäs
ja jäi temale sulaseks ka karu käest
küsis mies kas kahte miest on näind
midä ko karu ütles näind olewa aga
tük muad ies nüid läks waene mies
oma kolme sulasega ika edäsi kunni
põrgu jõudis läks peremis põrgu aga
sulased jäeti ukse taha põrgus wõttis
õde wendä wasta peremis ütles aga
sulastelle kis wällä jäid kui mull
ädä on sür tulge mulle appi
õde tegi wennäle õhta aset ja mõtles
et sa hangu otsa ei jääand aga küll
sa sün suad aset tehes pannud ta
nuad püsti asemelle ja laotand lina
üle et kui wend piäle laseb sür on
ta otsas sulased kuulasid raud

wäräwi taga ja rebäne ütles ~~õege~~
õege nagu iält olli teist kord õego
nagu iält olli hunt ütlend kuda sa
edew oled nõnna sa oled mina põõräsin
oma teist külge natukese aea päräst ütles
hunt nagu oleks iält olnd karu ütles
mina liigutasin ennäst ja minu wa
rüsta karwad kahisesid aga kui
wana karu isi kuulis sür pistis ta
omad tugewad käed ukse külgi
ja uks olli kõege hingede ja konksud
iest ärä ja wisas kõrwa mis piäle ega
kõik sulased sisse karasid ja kui naad
nägid et nende peremis wägä raskesti
haawatud olli waotas karu oma
tugewad haagid kurja tegijälle
kowasti külgi ja wirutas tedä igäwesti
tulle wana põrgulisto peremies pakus
oma waud kätt wõerastele teretämiseks
aga kui karu oma tugewad käed